

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....*กิตติ แสงแก้ว*.....

ประธานกรรมการ

(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิระ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชัย ดอนประศรี)

.....*[Signature]*.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

.....*กช งามสม*.....

กรรมการ

(อาจารย์กฤษ งามสม)

.....*[Signature]*.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ตีรจิเจริญ)

.....*กช งามสม*.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์กฤษ งามสม)

หัวข้อศิลปนิพนธ์	อัตลักษณ์ อุบัติเหตุ
	Accidentity
ชื่อ	นาย ธนาकर โพรธิหอมศิริ
รหัสนักศึกษา	57020468
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560 - 2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ กฤษ งามสม

บทคัดย่อ

อุบัติเหตุ คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด เกิดขึ้นโดยที่ไม่มีสิ่งบอกเหตุล่วงหน้า แต่มีสาเหตุและปัจจัยที่สามารถตรวจสอบและชี้วัดได้ ส่งผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สินและสภาพแวดล้อม อุบัติเหตุอาจเกิดขึ้นจากความประมาท อันเกิดจากการขาดสติ การหลับในหรือเมาแล้วขับ สาเหตุเหล่านี้มาจากตัวบุคคลที่มีสภาพไม่พร้อม เมื่อขับขี่ยานพาหนะแล้วจึงไม่สามารถควบคุมสติและยานพาหนะได้ ทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น วิทยานิพนธ์นี้คือผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือแม้กระทั่งสัตว์ ก็ตกเป็นผู้เสียหายโดยที่ไม่รู้ตัว หรือการไม่ตรวจสอบสภาพของยานพาหนะ ขาดการซ่อมบำรุง สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ และความรุนแรงความสูญเสียยานพาหนะไปสู่ความโศกเศร้าความรู้สึกสะเทือนใจ อันเกิดมาจากความประมาท

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ กฤษ งามสมที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและเคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ธนาкар โพธิ์หอมศิริ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 เป้าหมายและวัตถุประสงค์	1
1.3 สมมติฐานของการศึกษา	2
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	2
1.5 วิธีเก็บข้อมูล	3
บทที่ 2 พื้นฐานความคิดสร้างสรรค์	4
2.1 ข้อมูลทฤษฎีอ้างอิง	4
2.2 ข้อมูลเชิงประจักษ์	6
2.3 ข้อมูลผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับอิทธิพล	11
บทที่ 3 การสร้างสรรค์	14
3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต	14
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์	21
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	22
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	27
ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	32
บทที่ 5 ภาพผลงานศิลปะ	36
บทที่ 6 สรุปผลการสร้างสรรค์	39
บรรณานุกรม	40
ประวัติผู้เขียน	41

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ทฤษฎีโคมิโนของเฮนริช (Heinrich)	5
2. ร้านกางเกงยีนส์แห่งแรกของโลก Jeans Levis	6
3. นาย Levis Strauss, นาย Jacob Davis, กลุ่มคนที่สวมใส่กางเกงยีนส์ลีวาย	7
4. ตัวอย่างภาพถ่ายแบบ snapshot ภายหลังจากเกิดพายุทอร์นาโดที่สหรัฐ	10
5. Damian Ortega	11
6. Cosmic Thing 2002 Disassembled 1989 Volkswagen Beetle	11
7. Dirk Skreber	12
8. Untitled (Crash 1) 2009 Red Mitsubishi Eclipse Spider 2001	13
9. ผลงาน “Labor tools 1” ผลงานเริ่มแรกในการใช้ฝ้ายยีนส์มาใช้ในการสร้างสรรค์	14
10. ผลงาน “Labor tools 2” เลื่อยไฟฟ้า และ “Labor tools 3” 2559 เครื่องตัดหญ้า	15
11. ผลงาน “Labor tools 4” 2560 ไม้ถูพื้นและถังน้ำ	16
12. ผลงาน “Chair” 2560 เก้าอี้ไม้	17
13. ผลงาน “Chair 1” “Chair 2” “Chair 3” “Chair 4” 2560	18
14. ผลงานที่ชื่อ “Chair 1” “Chair 3” “Chair 5” “Chair 6” “Chair 4” “Chair 2” 2560	19
15. ผลงานที่ชื่อ “Vespa” 2560 รถเวสป้าไฟต์ออกมาจากถุงสายรุ้ง	19
16. ผลงานที่ชื่อ “Sonic” รถมอเตอร์ไซค์โซนิค	20
17. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	23
18. กางเกงยีนส์มือสองเป็นวัสดุหลักในการสร้างผลงาน	23
19. รถมอเตอร์ไซค์ Yamaha mate 80cc	24
20. ตะแกรงเหล็ก ใช้ในการติดตั้งผลงาน เพื่อให้ชิ้นงานลอยเหนือจากพื้น	24
21. ชั้นโครงสร้างรถมอเตอร์ไซค์และตะแกรงติดตั้งผลงาน	25
22. ใต้มวล ปริมาตรและการประกอบชิ้นส่วน	25
23. ชิ้นส่วนของรถมอเตอร์ไซค์ที่เสร็จสมบูรณ์พร้อมนำไปติดตั้งผลงาน	26
24. รายละเอียดในชิ้นงานที่สมบูรณ์: ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	26
25. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	28
26. VW Volkswagen Beetle	28
27. ชั้น โครงรถโฟล์คเต่าและท่อหุ้มตะแกรงเหล็ก	29
28. ใต้มวล ปริมาตรด้วยฟองน้ำและการประกอบชิ้นส่วน	29

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
29. ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถโฟล์คเต่าบางส่วนเสร็จสมบูรณ์แล้ว และพร้อมที่จะนำไปติดตั้ง	30
30. ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ หลังแก้ไขปัญหาการติดตั้ง: ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	31
31. ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	33
32. chassis ford 1940	33
33. ชิ้นโครงช่วงล่างรถ ห่อหุ้มตะแกรงเหล็กและฟองน้ำ	34
34. แกะโฟรมขึ้น โครงสร้างของเครื่องรถ บางส่วนใช้ฟองน้ำช่วยเพิ่มปริมาตร	34
35. ใต้มวล ปริมาตรด้วยฟองน้ำและการประกอบชิ้นส่วน	35
36. ผลงานรายละเอียดในชิ้นงานที่สมบูรณ์: ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	35
37. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	36
38. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	37
39. ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	38

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

วิถีชีวิตที่เร่งรีบและการแข่งขันสูงเพื่อแสวงหาประโยชน์ ทำให้ผู้ที่ใช้งานพาหนะสัญจรไปมาหลงลืมความปลอดภัย พฤติกรรมที่เร่งรีบนี้มีความเสี่ยง อันอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุในเวลาต่อมา อุบัติเหตุบนท้องถนนสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นนักศึกษา ขอบความเร็วและความท้าทาย บางครั้งไปก่อความวุ่นวายให้กับผู้อื่น จนเป็นต้นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุได้

เราสามารถเห็นภาพข่าวอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากวัยรุ่นได้ตามสื่อต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ และสื่อสังคมออนไลน์จะเห็นได้ชัดที่สุด ที่ปัจจุบันสามารถเข้าถึงเหตุการณ์นั้น ได้ง่ายขึ้น ด้วยภาพและวิดีโอที่มีความคมชัด ทำให้เห็นรายละเอียดได้อย่างชัดเจนขึ้นและสามารถหยุดเวลาขณะเกิดเหตุการณ์นั้นได้เห็นชิ้นส่วน อะไหล่ เศษซากของรถที่เกิดจากแรงปะทะด้วยความเร็วที่แตกต่างกันไป กระจกกระจัดกระจายเสียหายจำนวนไม่น้อย เมื่อหมดสภาพการใช้งานก็ถูกทิ้งและกลายเป็นขยะในที่สุด

ข้าพเจ้าถ่ายทอดประสบการณ์การรับรู้และประสบการณ์ร่วมจากเหตุการณ์อุบัติเหตุชิ้นส่วน อะไหล่ เศษซากรถที่เสียหาย รูปทรงบิดเบี้ยวและแตกหักนี้ เกิดเป็นภาพลักษณะใหม่ขึ้น ทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นความงามในความไม่สมบูรณ์แบบและเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผ่านผลงานประติมากรรมในรูปแบบเสมือนจริง เพื่อสะท้อนให้เห็นภาพเหตุการณ์ ณ ขณะช่วงเวลาหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ที่เกิดขึ้นจากความประมาทของผู้ใช้งานพาหนะ

1.2 เป้าหมายและวัตถุประสงค์

1. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพเหตุการณ์ ณ ขณะช่วงเวลาหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ที่เกิดขึ้นจากความประมาทของผู้ใช้งานพาหนะ สะท้อนความคิดกลับต่อผู้ชมงาน
2. เพื่อให้ผู้ชมเห็นความงาม ในความไม่สมบูรณ์แบบจากเหตุการณ์อุบัติเหตุบนท้องถนน
3. เพื่อศึกษาโครงสร้างและชิ้นส่วนประกอบของรถ ได้แก่ รถมอเตอร์ไซค์ และรถยนต์
4. เพื่อค้นหาแนวทางและเทคนิคในการสร้างสรรค์งานศิลปะ เป็นแนวทางในการพัฒนางานต่อไปในอนาคต

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

สมมติฐานเชิงความคิด

อุบัติเหตุบนท้องถนน เกิดได้ทุกที่ที่ตลอดเวลาและเกิดขึ้นได้กับทุกคน สาเหตุอาจเกิดขึ้นได้จากสภาวะที่ไม่ปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมบนท้องถนน สาเหตุจากธรรมชาติ หรือเกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยหรือพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การฝ่าฝืนกฎระเบียบ ความมั่งงาย ความทึ่คะนอง เป็นต้น ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอภาพเหตุการณ์ ณ ขณะช่วงเวลาหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน ที่เกิดขึ้นจากความประมาทของผู้ใช้ยานพาหนะ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่ชื่นชอบความเร็ว จากประสบการณ์การรับรู้และประสบการณ์ร่วมของข้าพเจ้า

สมมติฐานเชิงรูปแบบ

พื้นฐานเดิมของข้าพเจ้ามีความชื่นชอบของเก่า ของมือสอง จึงมีความสนใจและเห็นความเป็นไปได้ของสิ่งของบางอย่าง คือ กางเกงยีนส์มือสอง ด้วยตัววัสดุเป็นผ้าที่มีความไม่แน่นอน ให้ความรู้สึกอบอุ่น แต่คงทนแข็งแรง ไม่ขาดง่าย รายละเอียดทุกส่วนของกางเกงยีนส์ ได้แก่ กระเป๋ากางเกง ขากางเกง หูกระเป๋ากางเกง ตะเข็บ รอยพับ รวมถึงคราบเปื้อนบนกางเกงยีนส์ ถูกนำมาตัดและประกอบสร้าง ด้วยเทคนิคการเย็บด้วยมือ (hand made) โดยนำเสนอผลงานออกมาในรูปแบบเสมือนจริง เพื่อให้เห็นภาพเหตุการณ์ ณ ขณะช่วงเวลาหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

1. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพเหตุการณ์ ณ ขณะหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนที่เกิดขึ้นจากความประมาทของผู้ใช้ยานพาหนะ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่ชื่นชอบความเร็ว จากประสบการณ์การรับรู้และประสบการณ์ร่วมของข้าพเจ้า

2. ลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากสถานที่จริง เช่น สุสานรถเก่า สถานีตำรวจ ตลาดนัดรถไฟ เป็นต้น และศึกษาข้อมูลภาพและวิดีโอจากสื่อสังคมออนไลน์ ผ่านเว็บไซต์ เช่น Google Youtube

3. กรรมวิธี เป็นงานประติมากรรมเสมือนจริง ด้วยใช้ผ้ายีนส์มือสองมาประกอบสร้างด้วยวิธีการเย็บด้วยมือ (hand made)

4. จำนวนผลงานมี 3 ชิ้น

4.1 ขนาด 150*200 เซนติเมตร

4.2 ขนาด 130*190 เซนติเมตร

4.3 ขนาด 127*310 เซนติเมตร

1.5 วิธีเก็บข้อมูล

1. ลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากสถานที่จริง เช่น สุสานรถเก่า สถานีตำรวจ ตลาดนัดรถไฟ
2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลภาพและคลิปวิดีโอจากสื่อสังคมออนไลน์ ผ่านเว็บไซต์ เช่น Google

Youtube

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

พื้นฐานความคิดสร้างสรรค์

2.1 ข้อมูลทฤษฎีอ้างอิง

ทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory) ของการเกิดอุบัติเหตุ

ปรัชญาความปลอดภัยของเฮนริช (H.W. Heinrich) เกี่ยวกับสาเหตุของอุบัติเหตุได้ทฤษฎีโดมิโน กล่าวว่าการบาดเจ็บและความเสียหายต่าง ๆ เป็นผลสืบเนื่องโดยตรงมาจากอุบัติเหตุและอุบัติเหตุ เป็นผลมาจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัย (หรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย) ซึ่งเปรียบเทียบได้เหมือน ตัวโดมิโนทั้งห้าตัวได้แก่

1. สภาพแวดล้อมหรือภูมิหลังของบุคคล (Social environment or background)
2. ความบกพร่องผิดปกติของบุคคล (Defects of person)
3. การกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe acts/ Unsafe condition)
4. อุบัติเหตุ (Accident)
5. การบาดเจ็บหรือเสียหาย (Injury/ Damage)

นั่นคือสภาพแวดล้อมของสังคมหรือภูมิหลังของคนใดคนหนึ่ง (สภาพครอบครัว ฐานะความเป็นอยู่ การศึกษา การอบรม) ก่อให้เกิดความบกพร่องผิดปกติของคนนั้น (ทัศนคติต่อความปลอดภัยไม่ถูกต้อง ชอบเสี่ยง มั่งง่าย) ก่อให้เกิดการกระทำที่ไม่ปลอดภัยหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ก่อให้เกิดการบาดเจ็บหรือความเสียหายทฤษฎีโดมิโนนี้ มีผู้เรียกชื่อใหม่เป็น “ลูกโซ่ ของอุบัติเหตุ (Accident chain)” ตามทฤษฎีโดมิโน หรือลูกโซ่ของอุบัติเหตุ เมื่อโดมิโนตัวที่ 1 ล้มตัวถัดไปก็ล้มตาม

ดังนั้นหากไม่ให้โดมิโนตัวที่ 4 ล้ม (ไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ) ก็ต้องเอาโดมิโนตัวที่ 3 ออก (กำจัด การกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย) การบาดเจ็บหรือความเสียหายก็จะไม่เกิดขึ้น การป้องกันอุบัติเหตุตามทฤษฎีโดมิโนหรือลูกโซ่อุบัติเหตุ ก็คือ การตัดลูกโซ่อุบัติเหตุโดยการจัดการกระทำ หรือ สภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัยด้วยวิธีการต่าง ๆ ส่วนการแก้ไขป้องกันที่โดมิโนตัวที่ 1 (สภาพแวดล้อมของสังคมหรือภูมิหลังของบุคคล) หรือตัวที่ 2 (ความบกพร่องผิดปกติของบุคคล) เป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยากกว่าเพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและปลูกฝังเป็นคุณสมบัติส่วนตัวแล้ว

ทฤษฎีโดมิโน (Domino theory) ของเฮนริช (Heinrich) เป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและพัฒนา มาจากหลักความจริงเกี่ยวกับความปลอดภัยในอุตสาหกรรม ในข้อแรกทฤษฎีนี้สามารถเชื่อมโยง กับแนวคิด และปรัชญาด้านความปลอดภัยของเฮนริช (Heinrich) เกี่ยวกับสาเหตุและลำดับขั้นตอนของกระบวนการเกิดอุบัติเหตุได้เป็นอย่างดี เฮนริชได้แสดงแนวคิดเกี่ยวกับสาเหตุและการเกิดอุบัติเหตุไว้ว่า “เหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดการบาดเจ็บที่สามารถป้องกันได้ เป็นผลสืบเนื่องมาจาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องกันเป็นลำดับเป็นขั้นเป็นตอนองค์ประกอบตัวสุดท้ายก็คือ การบาดเจ็บที่ต้องประสบ อันเป็นผลเนื่องมาจากจากองค์ประกอบที่ติดกันในลำดับก่อนหน้านี้ คือ อุบัติเหตุและอุบัติเหตุที่ก่อให้เกิด การบาดเจ็บก็เช่นเดียวกัน เป็นผลเนื่องมาจากการประมาทที่ไม่ปลอดภัยของคน และหรือภัยอันตราย จากเครื่องจักรหรือสภาพทางกายภาพ “องค์ประกอบและลำดับขั้นตอนการเกี่ยวโยงกันของ องค์ประกอบเหล่านี้ขึ้นตามทฤษฎีโดมิโน ซึ่งแสดงสาเหตุและการเกิดอุบัติเหตุสามารถอธิบายได้ด้วย อนุกรมของตัว โดมิโนที่ตั้งอยู่บนขอบของตัว 5 ตัวด้วยกัน ดังภาพที่ 1 คือ

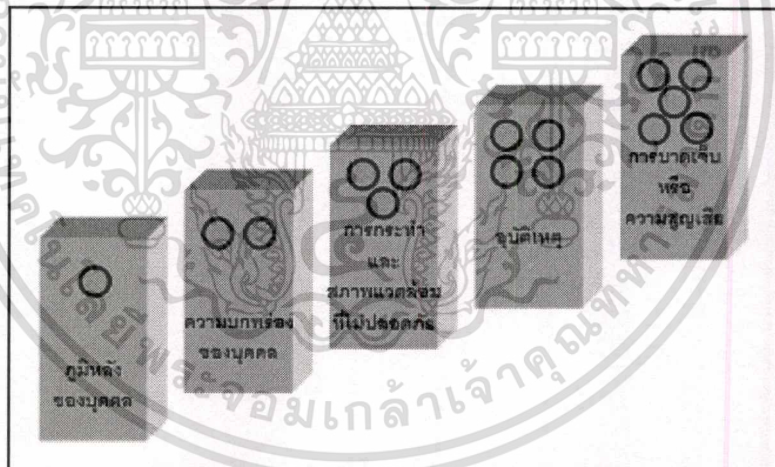
โดมิโนตัวที่ 1: สิ่งที่ย่ำทอดจากบรรพชนและสภาพแวดล้อมทางสังคม (Ancestry and Social Environment)

โดมิโนตัวที่ 2: ความผิดปรกติหรือความบกพร่องส่วนบุคคล (Fault of person)

โดมิโนตัวที่ 3: การกระทำ และหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย (Unsafe act and mechanical or physical hazard)

โดมิโนตัวที่ 4: อุบัติเหตุ (Accident)

โดมิโนตัวที่ 5: การบาดเจ็บ (Injury) สิ่งที่ย่ำทอดจากบรรพชน การกระทำและหรือการบาดเจ็บและสภาพแวดล้อมทาง สังคมที่ไม่ปลอดภัย

ภาพที่ 1 ทฤษฎีโดมิโนของเฮนริช (Heinrich)

ที่มา : โดย Thai display, เข้าถึงเมื่อ April 20, 2018, เข้าถึงได้จาก

<http://www.thaidisplay.com/content-40.html>

ข้าพเจ้านำทฤษฎีนี้มาอธิบายการเกิดอุบัติเหตุและเป็นเครื่องเตือนใจสำหรับข้าพเจ้าเองและผู้อ่านศิลปนิพนธ์เล่มนี้ว่า การเกิดอุบัติเหตุ ประการแรกมาจากการกระทำของมนุษย์ เช่น พฤติกรรมการเร่งรีบเกินการควบคุม ความประมาท ขาดสติ เป็นต้น และประการที่สองมาจากสภาพแวดล้อมรอบๆ เช่น ไฟกลางรถขัดข้อง ป้ายทางโค้งด้านหน้าโดนหญ้าบังจนมองไม่เห็น หรืออาจจะเกิดจากเหตุที่ไม่คาดคิด เช่น สุนัขวิ่งตัดหน้ารถ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลเชิงประจักษ์

ประวัติยีนส์

ยีนส์เริ่มมีครั้งแรกที่เมืองเจโนอา เมืองท่าของประเทศอิตาลี โดยจุดประสงค์เพื่อกะลาสีชาวเจนัว ไว้ใส่เพื่อรองรับต่อสภาพแห้งหรือเปียกได้ดี และสามารถดกขาทางเกงได้ขณะอยู่บนดาดฟ้าเรือ ผ้ายีนส์ที่ทำขึ้นมาในนครเจโนอา กลางศตวรรษที่ 19 ซึ่งทางประเทศอังกฤษสั่งนำเข้าผ้าชนิดนี้ ด้วยความทิ้งในความทนทาน และเรียกผ้านี้รวมๆว่า Fustian ซึ่งแปลว่า ผ้าสีเนื้อหยาบ

ต่อมาระหว่างที่ เรือขนส่งสินค้าเดินทางจากอิตาลีมาอังกฤษ ต้องผ่านประเทศฝรั่งเศส ซึ่งคนเมืองเรียกเมืองเจนัวว่า แซน (Gênes) และเรียกสินค้าจากเจนัวว่า จีน (Jene) ซึ่งภายหลังเปลี่ยนมาเป็น ซอง (Jean) พอมาถึงรายงานการถ่ายภาพแฟชั่น ครั้งที่ 2 อังกฤษ ชาวอังกฤษจะอ่านคำว่า Jean ว่า จีน หรือยีน เช่นเดียวกับคนอเมริกันที่พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเมื่อ คนนำผ้ายีนส์นี้ไปตัดกางเกง ก็ต้องเป็นคำที่เติม s จึงเรียกว่า Jeans ยีนส์

จนกระทั่งราวปี ค.ศ. 1850 หรือ พ.ศ. 2393 ลีวาย สเตราส์ (Levi Strauss) ชาวเยอรมัน ที่อาศัยอยู่ที่ซานฟรานซิสโก ได้ผลิตกางเกงยีนส์ในชื่อ ลีวายส์ โดยตั้งชื่อกางเกงยีนส์ตามชื่อผ้าฝ้าย โดยผ้า ฝ้ายนำมาจากผู้ผลิตที่เมืองเจนัว (Genoa)

กางเกงยีนส์ตัวแรก

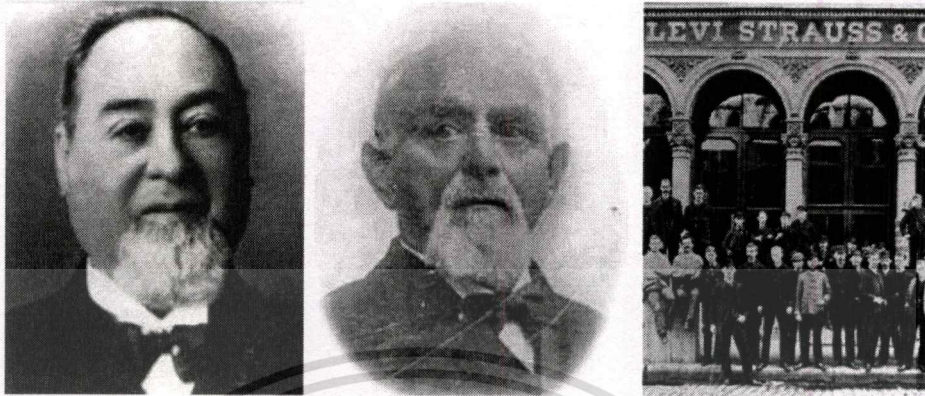
ภาพที่ 2 ร้านกางเกงยีนส์แห่งแรกของโลก Jeans Levis

ที่มา : โดย กองบรรณาธิการอีพีซี, เข้าถึงเมื่อ April 21, 2018, เข้าถึงได้จาก

<http://thedenimdaily.com/wp-content/uploads/2015/07/Levis-Brand-Profile-Denim-Daily.jpg>

วันที่ 20 พฤษภาคม 1873 ถือเป็นวันแห่งประวัติศาสตร์ เพราะเป็นวันที่กางเกงยีนส์ได้ถือกำเนิดขึ้น ในวันนั้น Levi Strauss และ Jacob Davis ได้จดสิทธิบัตรกางเกงดอกหมุดเป็นครั้งแรก สำเร็จ นาย Levi Strauss พ่อค้าชาวบาวาเรียน วัย 24 ปี เดินทางมายังซานฟรานซิสโกในปี 1853 เพื่อขยายกิจการขายของแห่งของพี่ชายจากนิวยอร์ก 20 ปีต่อมา เขาดำเนินธุรกิจสำเร็จลุกล่งไปด้วยดี แต่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ได้เป็นแค่ นักธุรกิจที่น่าเคารพ แต่ยังเป็นเศรษฐีใจบุญของท้องถิ่นอีกด้วย หนึ่งในลูกค้ำของเขา คือ ช่างตัดเสื้อชื่อ Jacob Davis

ภาพที่ 3 นาย Levis Strauss, นาย Jacob Davis, กลุ่มคนที่สวมใส่กางเกงยีนส์ตัวย

ที่มา : โดย กองบรรณาธิการบีบีซี, เข้าถึงเมื่อ April 21, 2018, เข้าถึงได้จาก

http://4.bp.blogspot.com/-8oDzSEyoUts/T8Vptmicmnl/AAAAAAAAADrE/_YTNYIk_Abl/s1600/3.jpg

ยีนส์ตัวแรก ได้ถือกำเนิดขึ้น เมื่อภรรยาของกรรมกรคนหนึ่งมาขอร้องให้ Jacob ตัดกางเกงแบบทนทายาทให้สามีของเธอสักตัว โจทย์นี้ถูกใจเขามาก จึงพยายามคิดหาวิธีการตัดเย็บพิเศษ เพื่อให้กางเกงมีความทนทานมากยิ่งขึ้น และคิดว่าควรจะตอกหมุดกับกางเกงเพื่อตรึงผ้าเอาไว้ เช่น ตรงมุมผ้า หรือตรงฐานรางกระดุม จากนั้นรีบจัดการขั้นตอนการจดสิทธิบัตรทันทีและงานชิ้นนี้ทำให้เขานึกถึง Levi Strauss เป็นคนแรกเพื่อจะซื้อผ้ามาตัดกางเกงและอยากให้ Levi มาเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจ

Davis เขียนจดหมายหา Levi ทันทีเพื่อบอกเรื่องการถือสิทธิบัตรร่วมกัน ส่วน Levi ก็เห็นช่องทางทำเงินจากผลิตภัณฑ์ใหม่นี้ จึงตอบรับคำขอของ Jacob และไม่นานนักพวกเขาได้รับสิทธิบัตรเลขที่ 139,121 จากสำนักสิทธิบัตรและเครื่องหมายการค้าสหรัฐฯ ในวันที่ 20 พฤษภาคม 1873 ในเวลาต่อมา กางเกงตอกหมุดตัวแรกก็ถูกตัดเย็บและนำไปขาย ในเวลานั้นมันถูกเรียกว่า “กางเกงสวมกันเป็อน” จนกระทั่งในปี 1960 ในช่วงเบบี้บูมเมอร์ มันถึงถูกเรียกว่า “กางเกงยีนส์”

กางเกงยีนส์เป็นวัสดุหลักในการทำงานของข้าพเจ้า เป็นวัสดุข้าพเจ้าคุ้นเคยและชื่นชอบส่วนตัว ด้วยความที่เป็นพ่อค้าขายของมือสอง จึงเกิดความสนใจนำมาสร้างสรรค์ผลงาน โดยใช้รายละเอียดของกางเกง ล่องลอยขาด รอยเป็ลื้อน สีสนั ที่มาและความหมายของยีนส์ นำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุบัติเหตุ

อุบัติเหตุ คือ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด เกิดขึ้นโดยที่ไม่มีสิ่งบอกเหตุล่วงหน้า แต่มีสาเหตุและปัจจัยที่สามารถตรวจสอบและชี้วัดได้ ส่งผลกระทบต่อชีวิต ทรัพย์สินและสภาพแวดล้อม อุบัติเหตุอาจเกิดขึ้นจากความประมาท อันเกิดจากการขาดสติ การหลับในหรือเมาแล้วขับสาเหตุเหล่านี้มาจากตัวบุคคลที่มีสภาพไม่พร้อม เมื่อขับขี่ยานพาหนะแล้วจึงไม่สามารถควบคุมสติและยานพาหนะได้ ทำให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น รัยกว่านั้นคือผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือแม้กระทั่งสัตว์ ก็ตกเป็นผู้เสียหายโดยที่ไม่รู้ตัว หรือการไม่ตรวจสภาพของยานพาหนะ ขาดการซ่อมบำรุง สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ และความรุนแรงความสูญเสียนำไปสู่ความโศกเศร้าความรู้สึกละแสบใจ อันเกิดมาจากความประมาท

อุบัติเหตุบนท้องถนน ที่เกิดขึ้นในการจราจรทางบกนั้น เกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุด้วยกัน จากสถิติของกรมทางหลวง พบว่า สาเหตุการเกิดอุบัติเหตุทางหลวงมากที่สุด คือการขับรวดเร็ว รองลงมาคือการขับระยะกระชั้นชิด อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในการจราจรทางบกนั้น มักเกิดขึ้นจากสาเหตุที่สำคัญ 3 ประการดังนี้

1. สาเหตุเกิดจากผู้ขับขี่ขี่ยานพาหนะ มีความบกพร่องทางด้านร่างกาย เช่น ร่างกายอ่อนเพลีย ง่วงนอน หรือหลับในสุขภาพไม่ดี รวมถึงการดื่มสุราของมึนเมา , ผู้โดยสาร คนเดินทาง หรือสัตว์เลี้ยงต่างๆ การขาดความระมัดระวัง เช่น ผู้โดยสารขึ้นหรือลงรถโดยไม่ระมัดระวัง ในการปิด-เปิดประตูดึง หักถ่วง รวมถึงความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เช่น สัตว์วิ่งข้ามถนนหรือวิ่งตัดหน้ารถ

2. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม ที่เป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุ ได้แก่ สภาพของรถ เช่น ยางระเบิด ยางแตก เบรกแตกทำให้รถเสียการทรงตัว ไฟเลี้ยวเสีย หรือการเปลี่ยนแปลงสภาพรถ การเพิ่มแรงเครื่องทำให้ผู้ขับขี่เกิดความคะนองขับเร็ว รวมถึงการไม่นำรถเข้าศูนย์เพื่อตรวจเช็คสภาพทุกครั้ง , สภาพถนน ซึ่งบริเวณที่มักเกิดเหตุบ่อยที่สุดคือ ทางตรง โดยสภาพเส้นที่ตีเรียบ มักทำให้ผู้ขับขี่ขาดความระมัดระวังและขับเร็วด้วยความเร็วสูง นอกจากนี้จะพบว่าถนน 3 ช่องทางจะเกิดอุบัติเหตุมากกว่าถนน 2 ช่องทาง และถนน 4 ช่องทาง และถนนสี่แยกจะอันตรายกว่าสามแยก สาเหตุอื่นๆ เช่น สภาพถนนที่เป็นหลุมเป็นบ่อ มีโคลนตม ถนนที่ลื่น สภาพแสงสว่างบนถนน เช่น แสงสว่างที่ส่องจากรถคันที่สวนมาโดยการเปิดไฟสูงและมีความสว่างสูง ทำให้ตามัวมองไม่ชัดเจน หรือไม่มีไฟส่องสัญญาณทางแยก ไม่มีแสงสว่าง ทำให้มองไม่เห็นทาง , จากสภาพดินฟ้าอากาศ ฝนตกหนัก น้ำท่วม หรือหมอกลงจัด ทำให้มีควันปกคลุมมองไม่เห็นทาง เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

3. สาเหตุจากกฎหมาย กฎหมายมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุ การขาดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนทุกคนทราบกฎระเบียบ ข้อบังคับ และบทลงโทษ ในการฝ่าฝืนกฎต่างๆ บทลงโทษหรือค่าปรับยังไม่เหมาะสม การขาดการกวดขัน จับกุม หรือยังไม่จริงจังหรือเข้มงวดในการพิจารณาคำเนินคดีหรือจับกุม ทำให้ประชาชนขาดจิตสำนึกและฝ่าฝืนกฎระเบียบต่างๆ ซึ่งมีผลให้เกิดอุบัติเหตุได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใด ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าคิดว่า อุบัติเหตุสามารถป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นได้ เพียงแค่ไม่ประมาทและปฏิบัติตามง่ายๆ เช่น ไม่ใช้โทรศัพท์ขณะขับรถ ขับรถไม่เร็วและไม่ซ้าจนเกินไป ส่งสัญญาณไฟให้ถูกต้อง คาดเข็มขัดนิรภัยและสวมหมวกกันน็อกทุกครั้งขณะขับรถ ไม่ดื่มสุราและควรตรวจสอบรถอยู่เป็นประจำ พยายามนำรถเข้าศูนย์ตามกำหนด ที่สำคัญควรมีร่างกายที่พร้อมและมีสมาธิในการขับขี่รถอยู่ตลอดเวลา

ตัวอย่างอุบัติเหตุจากเทศกาลปีใหม่ 2561

7 วันอันตรายของการรณรงค์ “ขับรถมีน้ำใจ รักษาวินัยจราจร” ช่วงเทศกาลปีใหม่ พบจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนถนนปีใหม่ 2561 ลดลงจากปีใหม่ 2560 ร้อยละ 11

นายสุธี มากบุญ กล่าวว่ จากสถิติอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลปีใหม่ 2561 พบว่า จำนวนอุบัติเหตุ จำนวนผู้เสียชีวิต และจำนวนผู้บาดเจ็บ ลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ในขณะที่การเดินทางของประชาชนเพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นว่ามาตรการลดอุบัติเหตุทางถนนที่ภาครัฐกำหนดมีประสิทธิภาพ ทั้งการจัดตั้งจุดตรวจ การเพิ่มความเข้มข้นของด่านชุมชน และการกวดขันวินัยจราจร รวมถึงความร่วมมือในการใช้รถใช้ถนนอย่างปลอดภัยของประชาชน ทั้งนี้ ได้จัดตั้งจุดตรวจหลัก 2,001 จุด เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน 64,993 คน เรียกตรวจยานพาหนะ 730,769 คัน มีผู้ถูกดำเนินคดี รวม 124,034 คน มีความผิดฐานไม่สวมหมวกนิรภัย 36,487 คน ไม่มีใบขับขี่ 31,721 คน

สรุปอุบัติเหตุทางถนนสะสม 7 วัน (28 ธ.ค. 60 – 3 ม.ค. 61) เกิดอุบัติเหตุ 3,841 ครั้ง ผู้เสียชีวิต 423 คน ผู้บาดเจ็บ 4,005 คน

สาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุสูงสุด ได้แก่ เมาสุรา ร้อยละ 43.66 ขับรถเร็วเกินกำหนด ร้อยละ 25.23 ยานพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุสูงสุด ได้แก่ รถจักรยานยนต์ ร้อยละ 78.91 รถปิคอัพ 6.84 ส่วนใหญ่เกิดในเส้นทางตรง ร้อยละ 66.21 บนถนนกรมทางหลวง ร้อยละ 40.54 ถนนใน อบต./หมู่บ้าน ร้อยละ 34.29 ช่วงเวลาที่เกิดอุบัติเหตุสูงสุด ได้แก่ ช่วงเวลา 16.01 – 20.00 น. ร้อยละ 28.22

จากตัวอย่างอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นในช่วงปีใหม่ 2561 ทำให้เห็นว่าการเกิดอุบัติเหตุค่อยลดลงเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้านำข้อมูลนี้มาอ้างอิงให้ผู้ศึกษาวิทยานิพนธ์เล่มนี้เกิดความสะทือนใจ เตือนสติให้ขับขี่รถอย่างระมัดระวัง และอาจจะสามารถลดการเกิดอุบัติเหตุได้ไม่มากนัก

Snapshot

ความหมายและคำจำกัดความของการถ่ายภาพแบบ snapshot นั้นถูกตีความหมายไปหลากหลาย เช่น บางคนบอกว่าเป็นการถ่ายภาพแนวชีวิต หรือบางคนเอ่ยขึ้นว่า “ขอไปถ่ายสแนปทางนั้นสักแปบนะ เดียวมา” เป็นต้น

ข้าพเจ้าคิดว่า การถ่ายภาพแบบนี้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ และเป็นการถ่ายภาพโดยฉับพลันเร็วพลัน โดยไม่ได้คำนึงถึงองค์ประกอบที่ลงตัว แต่เป็นการจับภาพอย่างรวดเร็วเมื่อเราเห็นแล้วเกิดความประทับใจ เช่น เมื่อถึงสถานที่ที่เที่ยว ก็เก็บภาพสแนปชอตเดียว สแนปชอตเป็นกลุ่มๆ อาจเป็นภาพหรือวิดีโอก็ได้ ซึ่งจะเห็นได้ตามสื่อสังคมออนไลน์ตามแอปพลิเคชัน เช่น facebook instagram เป็นต้น

ภาพที่ออกมาจะสวยหรือไม่สวยขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการวางภาพของผู้ถ่ายภาพถ่ายที่ออกนี้อาจเหมาะกับภาพข่าว ที่ต้องการความฉับไวและรวดเร็ว ข้าพเจ้าจึงสนใจการถ่ายภาพลักษณะนี้ นำมาเป็นส่วนหนึ่งในวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้

ภาพที่ 4 ตัวอย่างภาพถ่ายแบบ snapshot ภายหลังจากเกิดพายุทอร์นาโดที่สหรัฐ

ที่มา : โดย Elliott C. McLaughlin, CNN เข้าถึงเมื่อ April 21, 2018, เข้าถึงได้จาก

<https://cdn.cnn.com/cnnnext/dam/assets/130521155230-one-time-use---ap-oklahoma-city-school-horizontal-large-gallery.jpg>

2.3 ข้อมูลผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับอิทธิพล

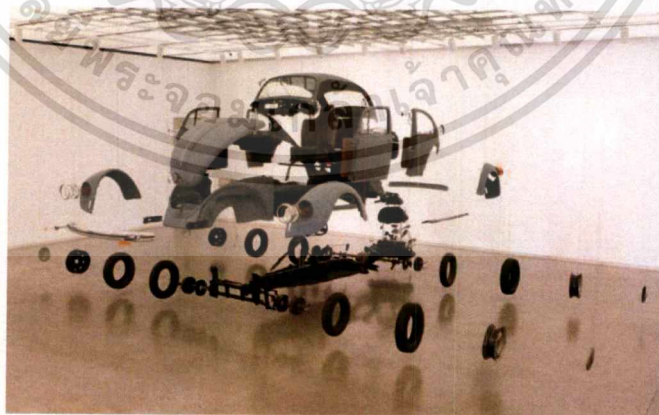
2.3.1 ผลงาน Cosmic Thing ของ Damian Ortega

ภาพที่ 5 Damian Ortega

ที่มา : โดย Art 21 years, เข้าถึงเมื่อ April 19, 2018, เข้าถึงได้จาก <https://art21.org/artist/damian-ortega/>

Damian Ortega ศิลปินประเทศ เม็กซิโก (1967) เริ่มแรกจากการเป็นนักเขียนการ์ตูนการเมือง ปี ค.ศ. 1987 ได้เข้าร่วมโครงการ Taller de los Viernes จัดแสดงผลงานร่วมกับศิลปินอีก 4 ท่าน ปี ค.ศ. 2005 ได้รับรางวัล Hugo Boss Prize จากการที่เป็นศิลปินร่วมสมัยที่โดดเด่นและมีอิทธิพลอย่างมากต่อวงการศิลปะ จนกระทั่งปี 2007 ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Preis Der Nationalgalerie fur junge kuns ของ Hamburger Bahnhof ที่ประเทศเยอรมนี เป็นศิลปินทำงานประติมากรรมและศิลปะการจัดวาง วลีประจำตัวของโอติกา์ คือ “You can find a universe in every single object” (คุณสามารถหาจักรวาลในทุกๆวัตถุได้)

ภาพที่ 6 Damian Ortega, Cosmic Thing, 2002, Disassembled 1989 Volkswagen Beetle,

265 x 276 x 296 inches, The Museum of Contemporary Art, Los angles

ที่มา : โดย Influx, เข้าถึงเมื่อ April 19, 2018, เข้าถึงได้จาก

<https://www.influx.co.uk/blog/damian-ortegas-cosmic-thing/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปิน โอติการ์ทำงานเกี่ยวกับวัตถุและกระบวนการ โดยการนำวัตถุสิ่งของในชีวิตประจำวัน สิ่งของสำเร็จรูปมาดัดแปลงออกสำรวจหาความเป็นไปได้และเพื่อกระตุ้นให้เกิดการรับรู้ใหม่ ในการมองสิ่งหนึ่งที่เหนือกว่าบริบทเดิมของวัตถุ ศิลปินนำรถโฟล์คเต่ารถที่ได้รับความนิยมในสมัยนั้น มาแยกชิ้นส่วนออกจากหน่วยใหญ่ลดหลั่นให้เห็นถึงหน่วยย่อยเล็กๆ ที่มีรายละเอียดขบข่อยต่างกัน จัดวางระยะห่างแบบสมมาตรและเป็นระบบระเบียบ ศิลปินทำให้เห็นความพึ่งพาอาศัยกันและกันของส่วนประกอบที่หลากหลายภายในระบบที่มีความซับซ้อนกันของวัตถุ รวมถึงระบบสังคมของมนุษย์ด้วย

การแยกชิ้นส่วนรถโฟล์คเต่าที่สามารถเห็นรายละเอียดของส่วนต่างๆ ได้อย่างชัดเจนและการติดตั้งเป็นระบบระเบียบ ทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะเรียนรู้และศึกษาส่วนประกอบชิ้นส่วนของรถโฟล์คเต่าที่ศิลปินได้ทำการดัดแปลงฟอร์มของรถให้เหลือเพียงแค่ส่วนประกอบย่อย รวมถึงการติดตั้งผลงาน (installation) ที่เป็นระบบระเบียบและการจัดการกับพื้นที่ภายในตัวงาน ทำให้เห็นรายละเอียดของชิ้นส่วนของรถได้ชัดเจนและง่ายขึ้น นำความรู้ที่ได้มาปรับใช้กับผลงานสร้างสรรค์ชุดนี้

2.3.2 ผลงาน Untitled (Crash 1) ของ Dirk Skreber

ภาพที่ 7 Dirk Skreber

ที่มา : โดย Albrecht fuchs, เข้าถึงเมื่อ April 19, 2018, เข้าถึงได้จาก

<http://www.albrecht fuchs.com/albums/since-2010/content/dirk-skreber-los-angeles-2010/>

Dirk Skreber ศิลปิน ประเทศ เยอรมัน (1961) จบการศึกษาที่ Kunstakademie ใน Düsseldorf เป็นศิลปินร่วมสมัยเป็นที่รู้จักกันดีในประเทศเยอรมันและทั่วโลก ชอบทำงานขนาดใหญ่รวมถึงการใช้รูปแบบและวัสดุที่หลากหลาย ทำงานจิตรกรรมและประติมากรรม ศิลปินได้รับเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การชดชวนให้ไปจัดแสดงนิทรรศการเดี่ยวทั่วโลก เช่น Andrea Rosen Gallery (New York), Museum für Moderne Kunst (Frankfurt), Centro de Arte Dos de Mayo (Madrid), Kunsthalle Düsseldorf (Düsseldorf), The Joslyn Art Museum (Omaha), White Cube (London), Staatliche Kunsthalle Baden-Baden (Baden-Baden) Denver Art Museum (Denver) and SkulpturenPark Köln (Köln)

ภาพที่ 8 Dirk Skreber, Untitled (Crash 1), 2009, Red Mitsubishi Eclipse Spider 2001, 115 x 127 x 93 inches, Saatchi Gallery, London

ที่มา : โดย Slate, เข้าถึงเมื่อ April 19, 2018, เข้าถึงได้จาก

http://www.slate.com/blogs/browbeat/2017/04/26/disney_sets_release_date_for_untitled_disney_fairy_tale.html

ศิลปินสกรีเบอร์ทำงานเกี่ยวกับเรื่องความรุนแรงจากธรรมชาติและมนุษย์ ทั้งน้ำท่วมจากภัยธรรมชาติ หายนะจากนิวเคลียร์ โรงไฟฟ้า และอุบัติเหตุรถยนต์ ทำงานขนาดใหญ่โดยใช้รูปแบบและวัสดุที่หลากหลายในการทำงาน ทั้งจิตรกรรม ศิลปะการจัดวางและประติมากรรม โดยเฉพาะประติมากรรมซากรถยนต์สีแดงที่มีขนาดใหญ่ที่พบบ่อยรอบเสา ที่หอศิลป์ Saatchi ใน London ศิลปินอธิบายว่า มันเป็นความสนุกสนานที่จะทำ มีความน่ากลัวและความรุนแรงอยู่ในนั้น หากคุณมีประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรง อุบัติเหตุและเห็นรถเช่นนี้ มันจะทำให้คุณถูกรอบครองความคิดที่น่าเศร้าหรือในทางกลับกันจะช่วยให้คุณมีโอกาสที่จะได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในความฝันที่เป็นนามธรรมอีกด้วย

สิ่งที่ข้าพเจ้าสนใจผลงานชิ้นนี้ คือรูปแบบ (Style) และการติดตั้ง (Installation) โดยการนำซากรถมาประกอบเข้ากับเสาพร้อมกับว่ารถนั้นเปรียบเสมือนนักบัลเล่ต์กำลังแสดงโชว์อยู่ มีความท้าทาย หวาดเสียวและมีความสวยงาม

บทที่ 3

การสร้างสรรค์

3.1 การสร้างสรรค์ผลงานในอดีต

1. ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2559

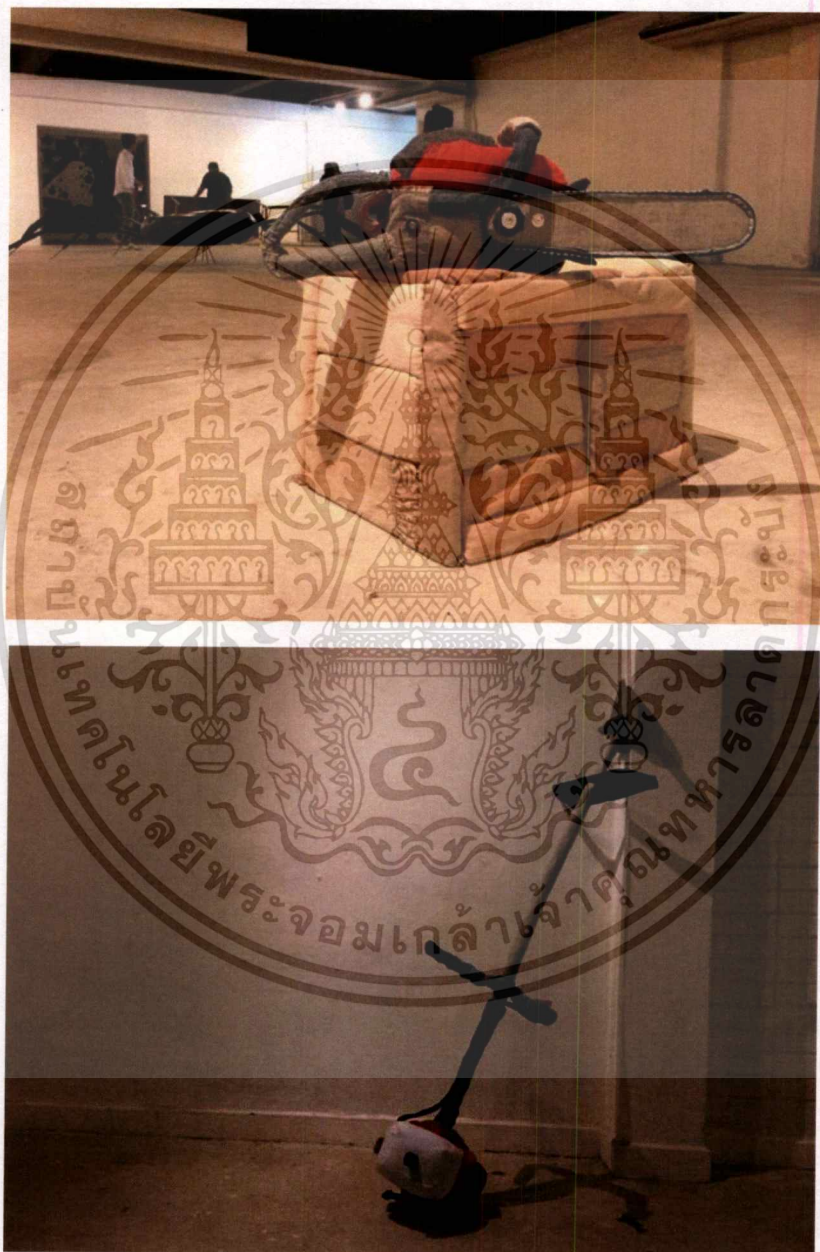
ผลงานที่ชื่อ “Labor tools 1” แรกเริ่มข้าพเจ้าใช้ผ้ายีนส์มือสองนำมาประกอบสร้างเป็นอุปกรณ์หรือเครื่องมือของงานก่อสร้าง โดยที่นำเรื่องราวและต้นกำเนิดของกางเกงยีนส์เล่าเรื่องอย่างตรงไปตรงมา ใช้ผ้ายีนส์สีต่างๆ แทนค่าสีของอุปกรณ์นั้นๆ ให้มีความใกล้เคียงมากที่สุด เช่น ยีนส์สีเทาใช้แทนสีของอุปกรณ์ฉาบปูน และถังใส่ปูน ยีนส์สีน้ำเงินเข้มแทนสีของไม้ เป็นต้น

ภาพที่ 9 ผลงานที่ชื่อ “Labor tools 1” 2559 ผลงานเริ่มแรกในการใช้ผ้ายีนส์มาใช้ในการสร้างสรรค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชื่อ “Labor tools 2” และ “Labor tools 3” ผลงานทั้ง 2 ชิ้นนี้ เป็นผลงานที่พัฒนามาจากชิ้น “Labor tools 1” ข้าพเจ้าเริ่มใช้ผ้ากางเกงหลากหลายชนิดมาเพิ่มให้ผลงานมีสีสันมากขึ้นและผิวสัมผัสที่แตกต่างกันออกไป เช่น ผ้าลูกฟูกที่เป็นเส้นตรงนูนๆเล็กน้อย ให้ความรู้สึกหยาบหยาบมากขึ้นมา ใช้ผ้ายีนส์ที่มีสีสัน ตามสีของอุปกรณ์นั้นๆ รวมถึงการใช้เนื้อเหล็กเพื่อเพิ่มโครงสร้างให้แข็งแรงและให้ความแตกต่างผิวที่มันวาวอีกด้วย

ภาพที่ 10 ผลงานที่ชื่อ “Labor tools 2” 2559 เลื่อยไฟฟ้า และ “Labor tools 3” 2559 เครื่องตัดหญ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2560

ผลงานที่ชื่อ “Labor tools 4” ข้าพเจ้าได้พัฒนาผลงานมาจากชิ้นก่อนที่เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชนชั้นแรงงานก่อสร้าง ชิ้นนี้ได้แรงบันดาลใจจากอาชีพแม่บ้านที่เป็นอาชีพที่มีความยากลำบาก ไม่ต่างจากอาชีพก่อสร้าง โดยเปลี่ยนชนิดของผ้าให้รู้สึกถึงผู้หญิงมากที่สุด ใช้ผ้าสแลคที่มีความมันวาว แสดงถึงความหรูหรา ใช้ผ้าสเวตเตอร์ที่ให้ผิวสัมผัสที่เป็นขนๆ ให้รู้สึกถึงความรักและความอบอุ่น

ภาพที่ 11 ผลงานที่ชื่อ “Labor tools 4” 2560 ไม้ถูพื้นและถังน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

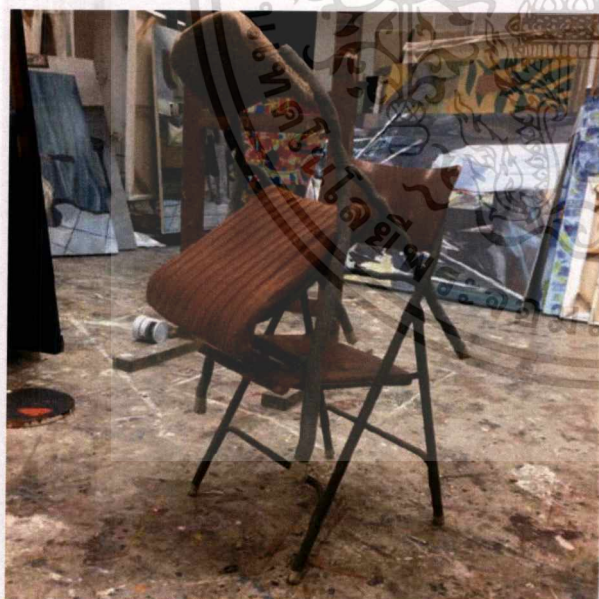
ผลงานที่ชื่อ “Chair” โดยชิ้นนี้ข้าพเจ้าสนใจสิ่งของในชีวิตประจำวัน และทดลองหาความเป็นไปได้ด้วยการทำ โดยไม่ได้คำนึงถึงความหมายที่จะสื่อสารกับผู้ชมงาน เพียงแค่ให้พื้นผิวของผ้าที่มีความแตกต่างกันและสีสันได้แสดงผลอะไรบางอย่างต่อผู้ชมเท่านั้น ผลงานออกมาเป็นแบบในภาพซึ่งไม่มีความแน่นอนและควบคุมได้ยาก

ภาพที่ 12 ผลงานที่ชื่อ “Chair” 2560 เก้าอี้ไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อทดลองถึงระยะหนึ่งได้ลองนำสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวันจริงๆ มาประกอบในผลงานเพื่อสร้างความหมายอะไรบางอย่างให้กับผลงาน สร้างความแตกต่างของของจริงกับสิ่งที่สร้างขึ้น สร้างความแตกต่างจากพื้นผิว รวมถึงความแข็งแรง คงทนของรูปทรงและความอ่อน ที่ไม่แน่นอนของวัสดุ ส่วนเนื้อหาไม่ได้เจาะจงไปในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพียงแต่ให้ผลงานออกมาดูสนุก ดูขบขัน

ภาพที่ 13 ผลงานที่ชื่อ “Chair 1” “Chair 2” “Chair 3” และ “Chair 4” 2560 ตามลำดับนับจากซ้ายไปขวา

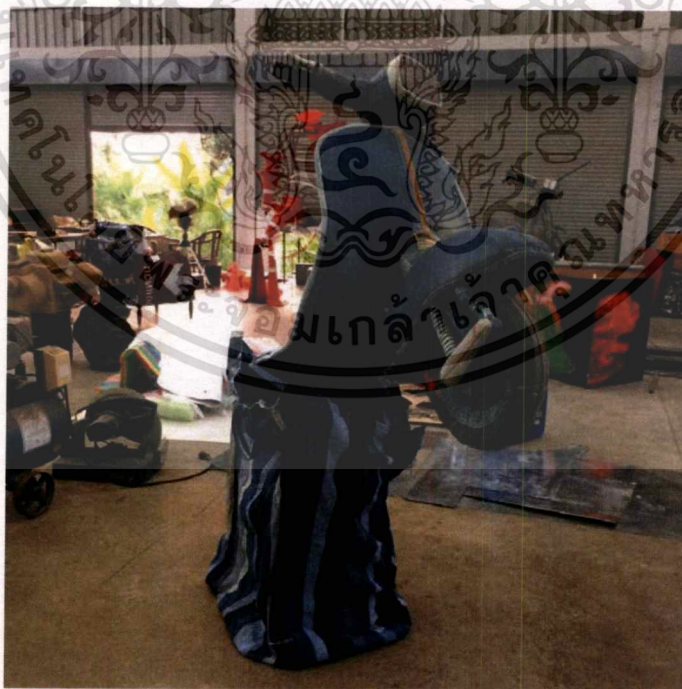
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 14 ผลงานที่ชื่อ “Chair 1” “Chair 3” “Chair 5” “Chair 6” “Chair 4” และ “Chair 2” 2560 ตามลำดับ

3. ผลงานในช่วงปี พ.ศ. 2560-2561

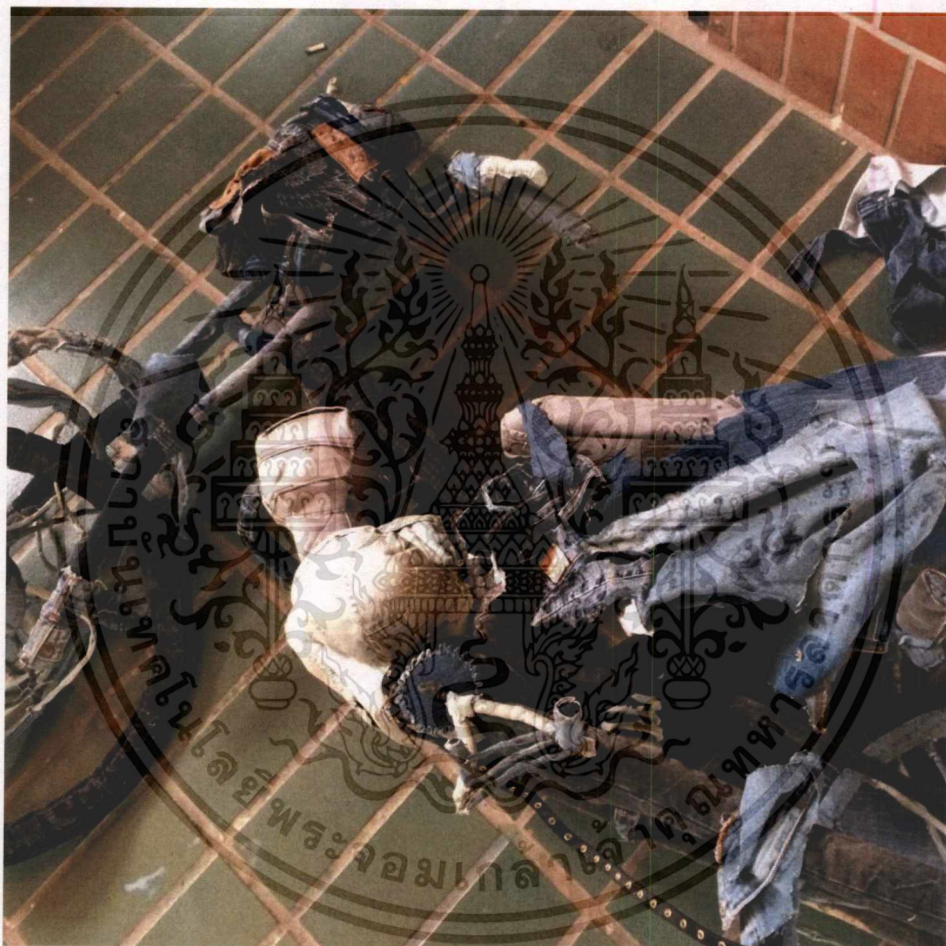
ผลงานที่ชื่อ “Vespa” ผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าได้นำกางเกงยีนส์มือสองอีกครั้งกลับมาใช้อีกครั้ง ผลงานนี้เล่าถึงเรื่องราวตัวตนของข้าพเจ้า ที่เป็นพ่อค้าขายของมือสอง ชอบสินค้ามือสองของโบราณ ของเก่า รวมถึงรถมอเตอร์ไซค์เวสป้าที่ชื่นชอบและหลงใหลอยากจะมีไว้ครอบครองสักหนึ่งคัน โดยตัวงานจะใช้ผ้ายีนส์ทั้งหมดในการสร้างผลงาน เป็นรถเวสป้าครึ่งคัน โผล่ออกมาจากถุงสายรุ้งที่เป็นภาชนะใส่ของที่นำไปขาย

ภาพที่ 15 ผลงานที่ชื่อ “Vespa” 2560 รถเวสป้าโผล่ออกมาจากถุงสายรุ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชื่อ “Sonic” เป็นผลงานที่เล่าเรื่องเกี่ยวกับวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งที่ชื่นชอบความเร็วเกินความควบคุมจนเกิดอุบัติเหตุขึ้น รถที่ใช้เป็นต้นแบบคือรถมอเตอร์ไซค์ Honda sonic ซึ่งเป็นหนึ่งในรถที่วัยรุ่นกลุ่มหนึ่งนิยมนำมาแต่ง คัดแปรงเครื่องยนต์และท่อให้ดั่งๆ เพื่อเรียกร้องความสนใจบนท้องถนน ข้าพเจ้าได้ใช้กางเกงยีนส์ที่มีลักษณะตามที่วัยรุ่นกลุ่มนี้สวมใ้มาสร้างเป็นผลงาน เช่น กางเกงยีนส์ขำริบ กางเกงขาดๆ เซอร์ๆ ขาม้า รวมถึงลอยสกรีนบนกางเกงที่สื่อถึงความเร็ว ความตาย เป็นต้น

ภาพที่ 16 ผลงานที่ชื่อ “Sonic” รถมอเตอร์ไซค์ไซนิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์

ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในโครงการศิลปนิพนธ์นี้ เกิดจากประสบการณ์ร่วมและประสบการณ์ที่ได้พบเห็นทั่วไป เกี่ยวกับอุบัติเหตุ ด้วยความสนใจและต้องการจะนำเสนอออกมาเป็นผลงานประติมากรรม จากการสังเกตสิ่งต่างๆ ได้นำมาสู่กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในชุดนี้ ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ จากความคิดและข้อมูลออกมาเป็นกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อนำเสนอกับผู้รับชม โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 การประมวลความคิด

1. นำประเด็นและตีความจากกรณีศึกษา – วิเคราะห์เนื้อหาและตีความหมายของเนื้อหา สร้างทัศนคติต่อประเด็น
2. วัตถุประสงค์ในการแสดงออก – สรุปความคิดที่ต้องการนำเสนอในแต่ละประเด็น เพื่อหากระบวนการที่สื่อออกมาในภาษาศิลปะ

4.2 การสร้างสรรค์

1. ภาพร่างต้นแบบ – แบบร่างหาความเป็นไปได้และความลงตัวที่สามารถใช้ภาษา ศิลปะแสดงออกถึงแนวคิดได้ตรงที่สุด
2. ตัวสื่อที่ใช้ในการสร้างสรรค์ – อธิบายเหตุผลในการใช้สื่อดังกล่าว
3. ขั้นตอนปฏิบัติการสร้างผลงาน – แสดงขั้นตอนกระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

4.1 การประมวลความคิด

1. ประเด็นและตีความจากกรณีศึกษา: ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ประเด็นหลัก : อุบัติเหตุบนท้องถนน เกิดได้ทุกที่ทุกเวลาและเกิดขึ้นได้กับทุกคน สาเหตุอาจเกิดขึ้นได้จากสภาวะที่ไม่ปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมบนท้องถนน สาเหตุจากธรรมชาติ หรือเกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยหรือพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การฝ่าฝืนกฎระเบียบ ความมั่งง่าย ความคึกคะนอง เป็นต้น

ประเด็นรอง : พฤติกรรมเร่งรีบ ใจร้อนโดยเฉพาะ ช่วงวัยเด็กสู่วัยรุ่น ช่วงอายุระหว่าง 15-28 ปี จะมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางกายภาพ จิตใจและพฤติกรรมของช่วงวัย คือ ชอบความอิสระ ติดเพื่อน และชอบความคึกคะนอง พฤติกรรมเหล่านี้ส่งผลให้การใช้ยานพาหนะบนท้องถนนเป็นไปในทางที่ไม่ราบรื่นนัก ขาดสติ จนหลงลืมความปลอดภัย จนทำให้เกิดความเสียหายตามมาทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

ทัศนคติต่อประเด็น : ข้าพเจ้าเห็นว่าการเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง และส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นกับช่วงวัยรุ่น เพราะ เป็นวัยกำลังโตและคึกคะนอง จะพบเห็นภาพและวิดีโอข่าวได้ตามทีวีหรือสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งมีความคมชัดและเห็นรายละเอียดได้ง่ายขึ้น และสามารถหยุดเวลาขณะเกิดเหตุการณ์นั้นได้ ข้าพเจ้าสนใจภาพช่วงเวลาขณะเกิดอุบัติเหตุ นำมาเสนอเรื่องราวประสบการณ์ร่วมของข้าพเจ้าที่เคยประสบอุบัติเหตุมา เราไม่สามารถควบคุมการเกิดอุบัติเหตุได้ เพราะ อุบัติเหตุไม่ใช่เวรกรรม หากเกิดจากกระทำที่ประมาทของผู้ขับขี่เอง

2. วัตถุประสงค์ในการแสดงออก : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

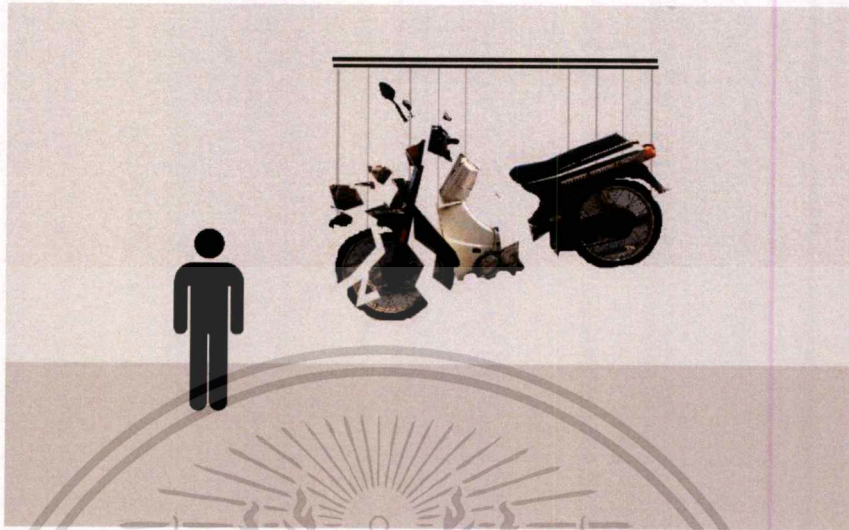
ตารางที่ 1 ตารางสรุปวัตถุประสงค์ในการแสดงออก : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

เชิงความคิด	เชิงรูปแบบ
การใช้ผ้ายีนส์คือเป็นตัวแทนของวัยรุ่นและตัวข้าพเจ้า	การใช้ผ้ายีนส์มือสอง
ให้ผู้ชมได้เห็นถึงภาพเหตุการณ์ ณ ขณะช่วงเวลาหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน	การติดตั้งผลงานในลักษณะลอยจากพื้น
ใช้แทนส่วนของรถที่พังเสียหาย	ถ้อยลอยขาดของยีนส์ ลอยเปลี่ยน ลอยเฟดยีนส์
สีฟ้าเป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบและผ่อนคลาย ทำให้ผลงานดูไม่น่ากลัวเหมือนความเป็นจริง	ใช้ยีนส์สีฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การสร้างสรรค์

1. ภาพร่างต้นแบบ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 17 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพรถมอเตอร์ไซด์เก่าที่ขึ้นส่วนของรถกำลังลอยและแตกหักเป็นชิ้นใหญ่ชิ้นน้อย แสดงถึงเหตุการณ์ ณ ขณะหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุ เป็นภาพแทนที่ข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ร่วมจากการเกิดอุบัติเหตุ

2. วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 18 กางเกงยีนส์มือสองเป็นวัสดุหลักในการสร้างผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยพื้นฐานของข้าพเจ้าเป็นคนชอบสินค้ามือสอง ชอบของเก่า ของย้อนยุคและโบราณ ประกอบกับเป็นพ่อค้าขายของมือสอง จึงมีความสนใจสิ่งของใกล้ตัวและคุ้นชิน จึงหยิบยกกางเกงยีนส์เป็นวัสดุหลักในการสร้างผลงาน กางเกงยีนส์มือสองไม่ได้แสดงผลให้เห็นถึงเรื่องอุบัติเหตุได้มากนักเพียงแต่หยิบนำมาใช้เป็นตัวแทนของเด็กวัยรุ่น

ภาพที่ 19 รถมอเตอร์ไซค์ Yamaha mate 80cc

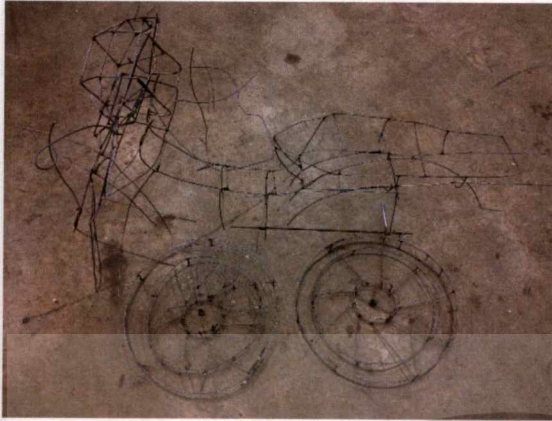
รถมอเตอร์ไซค์ Yamaha mate 80cc เป็นรถจักรยานยนต์ที่ข้าพเจ้าใช้เป็นยานพาหนะในการขับขี่ในชีวิตประจำวัน นำมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงาน เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวประสบการณ์ร่วมเมื่อครั้งหนึ่งเคยประสบอุบัติเหตุทางถนน ที่เกิดจากความคึกคะนองและขาดสติ

ภาพที่ 20 ตะแกรงเหล็ก ใช้ในการติดตั้งผลงาน เพื่อให้ชิ้นงานลอยเหนือจากพื้น

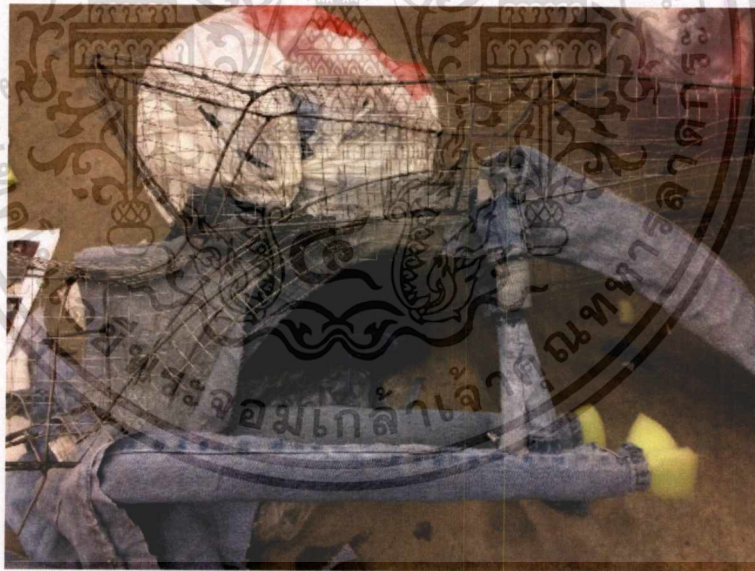
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขั้นตอนปฏิบัติการสร้างผลงาน : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพที่ 21 ชิ้นโครงสร้างรถมอเตอร์ไซค์และตะแกรงติดตั้งผลงาน

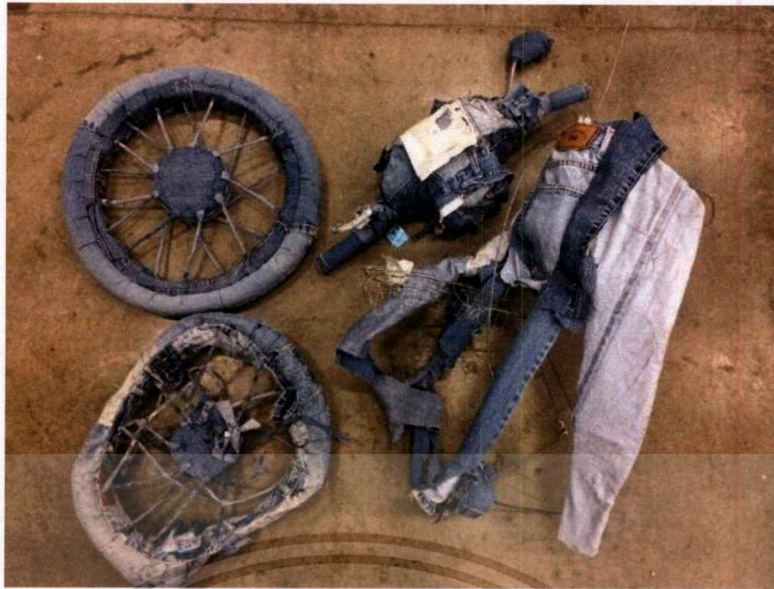
ชิ้น โครงสร้างรูปรถมอเตอร์ไซค์ด้วยการเชื่อมลวดเหล็ก มีน้ำหนักที่เบา แต่ได้โครงสร้างที่แข็งแรง และเชื่อมตะแกรงเหล็กไว้ใช้ในการติดตั้งผลงาน

ภาพที่ 22 ใส่มวล ปริมาตรและการประกอบชิ้นส่วน

เมื่อได้โครงสร้างรถมอเตอร์ไซค์ที่สมบูรณ์ นำลวดตะแกรงห่อเพื่อสร้างมวลปริมาตร และหุ้มด้วยฟองน้ำอีกหนึ่งชั้นเพื่อให้ได้มวลปริมาตรและผิวที่มีความตึง จากนั้นให้นำทางเกงยีนส์มาเทียบและวัดขนาด และตัดผ้าตามโครงสร้างรูปทรงของชิ้นส่วนรถมอเตอร์ไซค์นั้นๆ ใช้เข็มกลัดกลัดผ้าแล้วจึงทำการเย็บด้วยวิธีการเย็บด้วยมือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 ชิ้นส่วนของรถมอเตอร์ไซด์ที่เสร็จสมบูรณ์พร้อมนำไปติดตั้งผลงาน

ภาพที่ 24 รายละเอียดในชิ้นงานที่สมบูรณ์: ผลงานวิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

4.1 การประมวลความคิด

1. ประเด็นและตีความจากกรณีศึกษา : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

ประเด็น : อุบัติเหตุบนท้องถนน เกิดได้ทุกที่ทุกเวลาและเกิดขึ้นได้กับทุกคน สาเหตุอาจเกิดขึ้นได้จากสภาวะที่ไม่ปลอดภัยจากสภาพแวดล้อมบนท้องถนน สาเหตุจากธรรมชาติ หรือเกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยหรือพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การฝ่าฝืนกฎระเบียบ ความมั่งง่าย ความคึกคะนอง เป็นต้น

ทัศนคติต่อประเด็น : ข้าพเจ้าเห็นว่าการเกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง และส่วนใหญ่มักจะเกิดขึ้นกับช่วงวัยรุ่น เพราะ เป็นวัยกำลังโตและคึกคะนอง เราไม่สามารถควบคุมการเกิดอุบัติเหตุได้ เพราะ อุบัติเหตุไม่ใช่เวรกรรม หากเกิดจากกระทำที่ประมาทของผู้ขับขี่เอง

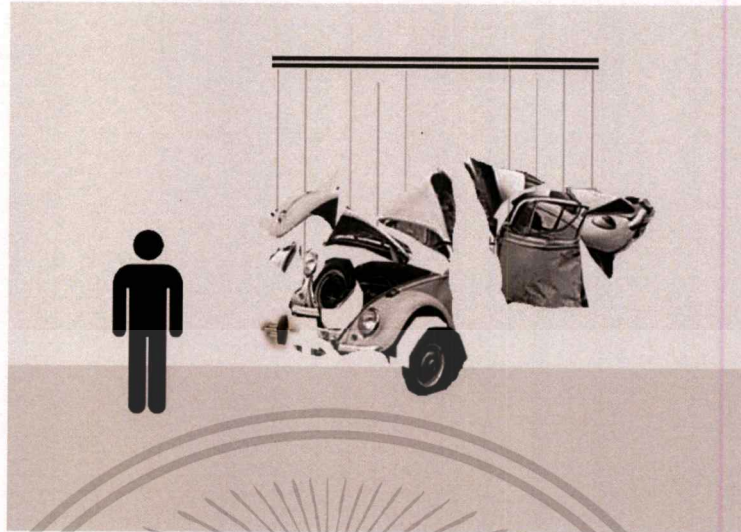
2. วัตถุประสงค์ในการแสดงออก : ผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2

ตารางที่ 2 ตารางสรุปวัตถุประสงค์ในการแสดงออก : ผลงานวิทยานิพนธ์ขั้นที่ 2

เชิงความคิด	เชิงรูปแบบ
การใช้ผ้ายีนส์คือเป็นตัวแทนของวัยรุ่นและตัวข้าพเจ้า	การใช้ผ้ายีนส์มีสอง
ให้ผู้ชมได้เห็นถึงภาพเหตุการณ์ ณ ขณะช่วงเวลาหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน	การติดตั้งผลงานในลักษณะลอยจากพื้น
ใช้แทนส่วนของรถที่พังเสียหาย	ล้อยลอยขาดของยีนส์ ลอยเปลือย ลอยเฟดยีนส์
สีฟ้าเป็นสีที่ให้ความรู้สึกสงบและผ่อนคลาย ทำให้ผลงานดูไม่น่ากลัวเหมือนความเป็นจริง	ใช้ยีนส์สีฟ้า
เพื่อนเน้นเฉพาะส่วนที่เกิดความเสียหายจากอุบัติเหตุ	รถครึ่งคัน

4.2 การสร้างสรรค์

1. ภาพร่างต้นแบบ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ภาพที่ 25 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ภาพรถโพล์คเต่าที่เสียหาย ชิ้นส่วนของรถแตกหัก แสดงถึงเหตุการณ์ ณ ขณะหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุ

2. ตัวสื่อที่ใช้ในการสร้างสรรค์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 2

ภาพที่ 26 VW Volkswagen Beetle

ที่มา : โดย Wikipedia, เข้าถึงเมื่อ April 20, 2018, เข้าถึงได้จาก

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/f/ff/1000000th_Beetle.jpg/1200px-1000000th_Beetle.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

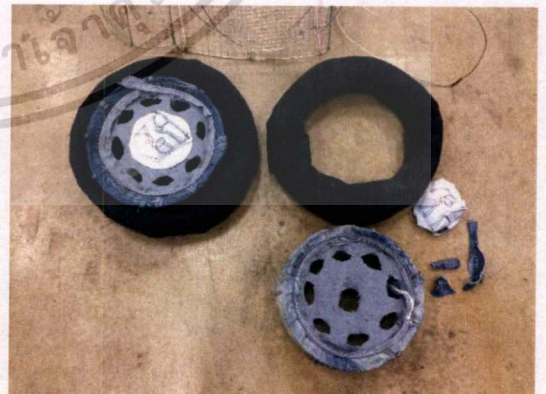
รถโฟล์คเต่าเป็นรถที่ออกแบบมาเพื่อใช้ในครอบครัว มีลักษณะรูปทรงคล้ายแมลง ที่แสดงให้เห็นถึงความกะทัดรัด มีรูปทรงที่สวยงาม คลาสสิกตลอดการ แตกต่างจากรถยี่ห้ออื่นๆ และสามารถดึงดูดความสนใจได้เป็นอย่างดี สร้างด้วยเหล็กที่มีคุณภาพสูง จึงได้ขึ้นชื่อเรื่องความแข็งแรงของโครงสร้างดีเยี่ยม ถึงแม้ว่าจะมีความแข็งแรงแก่หากแต่ผู้ขับขี่ไม่ระมัดระวังก็อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้

3. ขั้นตอนปฏิบัติการสร้างผลงาน : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพที่ 27 ชั้น โครงรถโฟล์คเต่าและท่อหุ้มตะแกรงเหล็ก

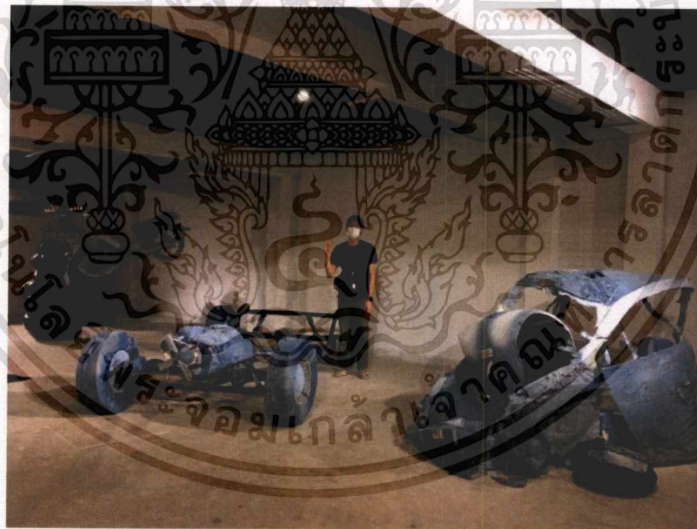
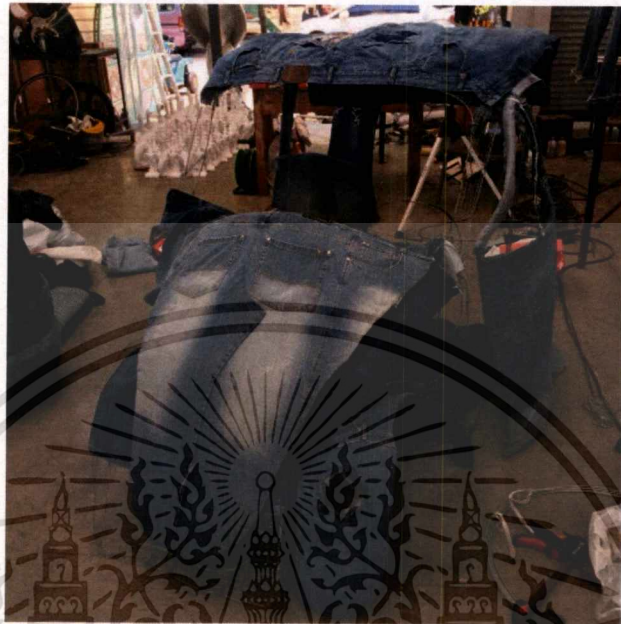
ชั้น โครงสร้างรถโฟล์คเต่าด้วยการเชื่อมลวดเหล็ก มีน้ำหนักที่เบา แต่ได้โครงสร้างที่แข็งแรง และท่อหุ้มด้วยตะแกรงเหล็กเพื่อเพิ่มมวลปริมาตร

ภาพที่ 28 ใส่มวล ปริมาตรด้วยฟองน้ำและการประกอบชิ้นส่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางชิ้นส่วนของรถโฟล์คเต่า ให้หุ้มด้วยฟองน้ำอีกหนึ่งชั้นเพื่อให้ได้มวลปริมาตรและผิวที่มีความตึง จากนั้นให้นำกางเกงยีนส์มาเทียบและวัดขนาด และตัดผ้าตามโครงสร้างรูปทรงของชิ้นส่วนรถโฟล์คเต่า ใช้เข็มกลัดกั๊กตัดผ้าแล้วจึงทำการเย็บด้วยวิธีการเย็บด้วยมือ

ภาพที่ 29 ชิ้นส่วนต่างๆ ของรถโฟล์คเต่าบางส่วนเสร็จสมบูรณ์แล้ว และพร้อมที่จะนำไปติดตั้ง

ภาพล่าง เกิดปัญหาในการติดตั้งผลงานศิลปะวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2 ตัวผลงานเมื่อนำส่วนประกอบของรถโฟล์คเต่ามาประกอบเข้ากันแล้ว ทำให้มีน้ำหนักที่เกินกว่าคานปูนและตะแกรงจะรับไหว ทำให้ไม่สำเร็จในการติดตั้งตามภาพร่างที่ตั้งไว้ ข้าพเจ้าจึงคิดแก้ไขปัญหาในการติดตั้งเสียใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 30 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ หลังแก้ไขปัญหาการติดตั้ง : ผลงานศิลปินพันธ์ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

4.1 การประมวลความคิด

1. ประเด็นและตีความจากกรณีศึกษา : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ประเด็น : อุบัติเหตุบนท้องถนน เกิดขึ้นได้หลากหลายรูปแบบ ข้าพเจ้านึกถึงภาพเหตุการณ์ที่มนุษย์รถชนและถูกทับเสียชีวิตอยู่ใต้ท้องรถ ทำให้เกิดภาพที่ไม่ดีนัก จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานศิลปะชิ้นที่ 3 นี้ขึ้น

ทัศนคติต่อประเด็น : ข้าพเจ้าสนใจพื้นที่ใต้ท้องรถ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความเสียว ความน่ากลัว ด้วยโครงสร้างที่ดูซับซ้อน ทึบตันและด้วยขนาดใหญ่ ข้าพเจ้าไม่ได้มองเห็นผลเสียผลกระทบของการเกิดอุบัติเหตุ เพียงแต่อยากให้ผู้ชมงานรู้สึกถึงความกดดัน ความเสียวเมื่อได้อยู่ใต้พื้นที่นั้น

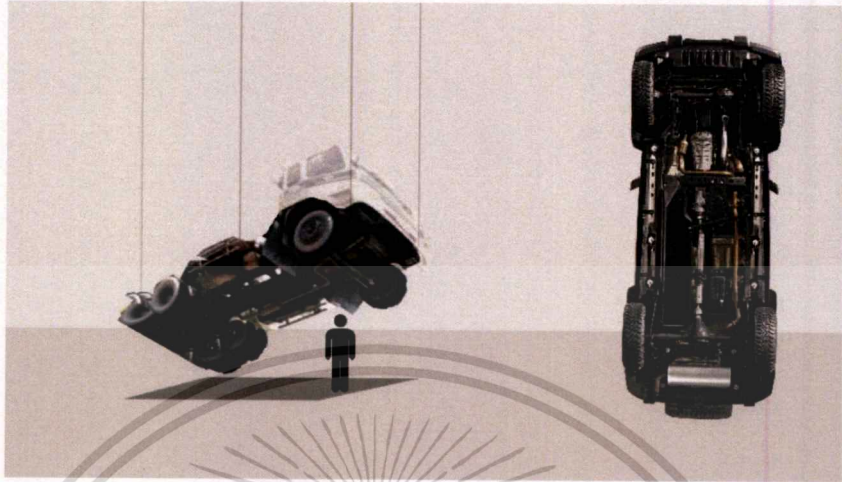
2. วัตถุประสงค์ในการแสดงออก : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ตารางที่ 3 ตารางสรุปวัตถุประสงค์ในการแสดงออก : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เชิงความคิด	เชิงรูปแบบ
การใช้ผ้ายีนส์คือเป็นตัวแทนของวัยรุ่น	การใช้ผ้ายีนส์มือสอง
ให้ผู้ชมสามารถเดินเข้าไปมีส่วนร่วมในพื้นที่งาน เพื่อให้รู้สึกถึงความอึดอัดและกดดัน	การติดตั้งให้ผลงานลอยอยู่เหนือศีรษะเล็กน้อย
ขนาดมีผลต่อการประทะกับผู้ชมงาน	ขนาดเท่ากับรถจริง

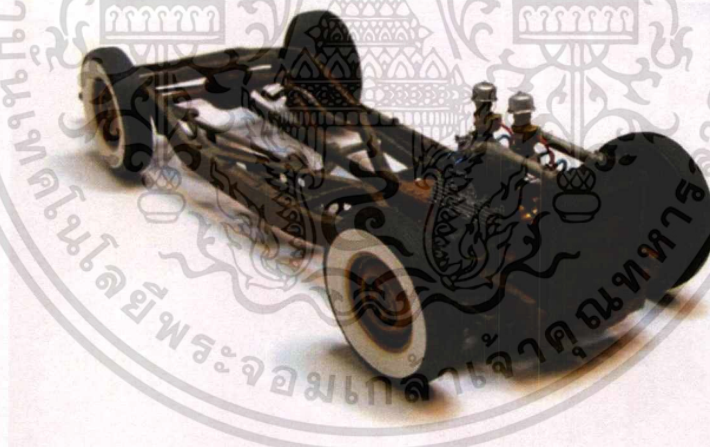
4.2 การสร้างสรรค์

1. ภาพร่างต้นแบบ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพที่ 31 ภาพร่างผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

2. ตัวสื่อที่ใช้ในการสร้างสรรค์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพที่ 32 chassis ford 1940

ที่มา : โดย i.ytimg, เข้าถึงเมื่อ March 11, 2018, เข้าถึงได้จาก

<https://i.ytimg.com/vi/Yv40Pw4p6Lk/maxresdefault.jpg>

Chassis ford 1940 เป็นรถกระบะขนาดใหญ่ในช่วงยุคสงครามโลกครั้งที่ 2 มีความแข็งแรงทนทาน ใช้งานในการเกษตรกรรมเป็นหลัก ข้าพเจ้าสนใจพื้นที่ภายใต้ของโครงสร้างรถ จึงหยิกยกช่วงล่างของรถกระบะ โบราณนี้เป็นต้นแบบในการสร้างผลงานชั้นที่ 3 เป็นส่วนที่ใกล้ชิดที่สุดเมื่อเกิดอุบัติเหตุรถทับ เพื่อให้รู้สึกถึงความอึดอัดและความกดดัน เมื่ออยู่ในพื้นที่นั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขั้นตอนปฏิบัติการสร้างผลงาน : ผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

ภาพที่ 33 ชั้น โครงช่วงล่างรถ ห่อหุ้มตะแกรงเหล็กและฟองน้ำ

ชั้น โครงสร้างช่วงล่างของรถด้วยการเชื่อมเหล็กท่อ มีน้ำหนักไม่มากนัก และห่อหุ้มด้วย ตะแกรงเหล็กและฟองน้ำเพื่อเพิ่มมวลปริมาตร

ภาพที่ 34 แกะ โฟรมขึ้น โครงสร้างของเครื่องรถ บางส่วนใช้ฟองน้ำช่วยเพิ่มปริมาตร

บางชั้นส่วนของรถ ให้หุ้มด้วยฟองน้ำอีกหนึ่งชั้นเพื่อให้ได้มวลปริมาตรและผิวที่มีความตึง จากนั้นให้นำกางเกงยีนส์มาเทียบและวัดขนาด และตัดผ้าตาม โครงสร้างรูปทรงของชิ้นส่วนรถ ใช้ เข็มกลัดกักผ้าแล้วจึงทำการเย็บด้วยวิธีการเย็บด้วยมือ

ภาพที่ 35 ใส่มวล ปริมาตรด้วยฟองน้ำและการประกอบชิ้นส่วน

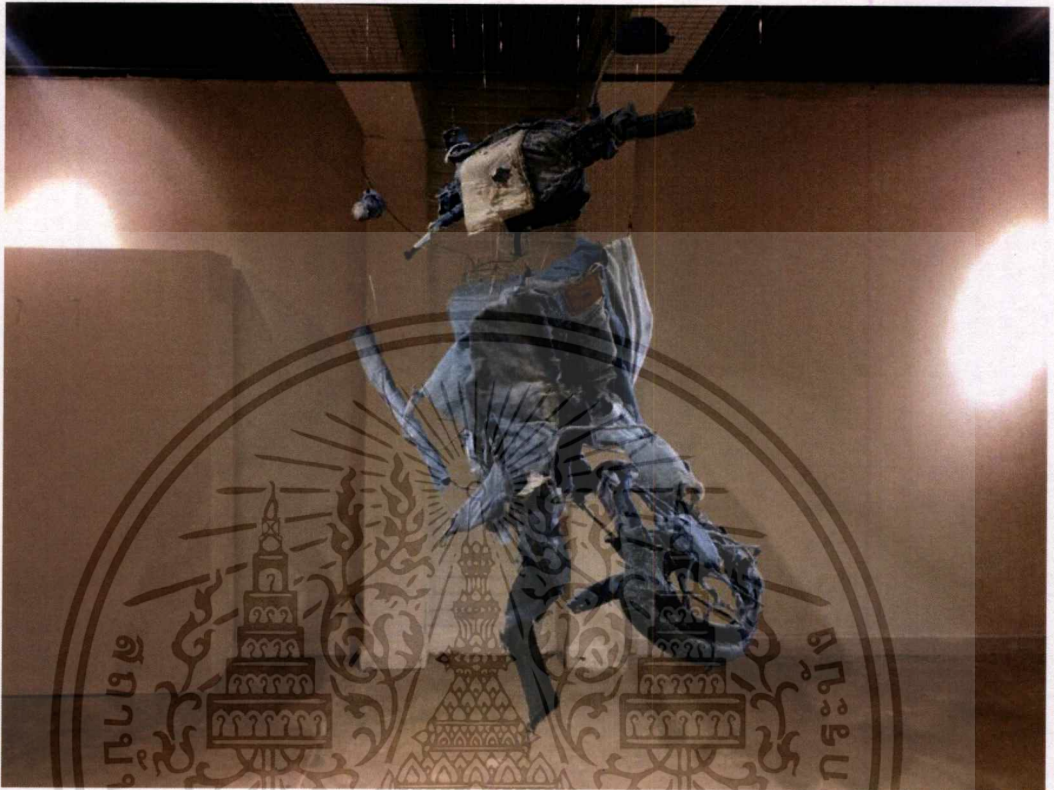

ภาพที่ 36 ผลงานรายละเอียดในชิ้นงานที่สมบูรณ์ : ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ภาพผลงานศิลปะ

ภาพที่ 37 ชื่อผลงาน Yamaha mate, 2561
 เทคนิค เย็บผ้าขึ้นส้ด้วยมือ (hand made)
 ขนาด 150*200 cm

ภาพที่ 38 ชื่อผลงาน The Beetle, 2561

เทคนิค เย็บผ้าขึ้นส์ด้วยมือ (hand made)

ขนาด 130*190 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 39 ชื่อผลงาน Chassis, 2561

เทคนิค เย็บผ้าขึ้นส์ด้วยมือ (hand made)

ขนาด 127*310 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

สรุปผลการสร้างสรรค์

ศิลปินพจน์เล่มนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการสร้างศิลปะทั้ง 3 ชิ้นนี้มีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุ โดยมีทั้งประสบการณ์ร่วมเกี่ยวกับอุบัติเหตุและความรู้สึกที่มีต่ออุบัติเหตุ และเจาะจงไปที่เหตุการณ์เกี่ยวกับวัยรุ่น โดยใช้กางเกงผ้ายีนส์ที่เป็นตัวเล่าเรื่อง

ข้าพเจ้าไม่ได้มองถึงความรุนแรงหรือผลเสียที่น่าเศร้าของอุบัติเหตุ แต่ข้าพเจ้ากลับสนใจความไม่สมบูรณ์แบบของวัตถุขณะเกิดอุบัติเหตุและหลังอุบัติเหตุ คือรูปทรงของรถที่เปลี่ยนแปลงไปตามแรงกระทำ เศษซากรถ ชิ้นส่วนของรถที่พังและกระเด็นกระดอนรอบๆ ที่เกิดเหตุ

ศิลปะพจน์เล่มนี้ มีอุปสรรคและปัญหาให้ได้แก้ไขอยู่ตลอดเวลา ทั้งในด้านความคิดและรูปแบบของผลงาน ข้าพเจ้าคิดว่าการทำงาน การสร้างสรรค์งานยังไม่สมบูรณ์ดังที่ตั้งใจไว้ ด้วยข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและกระบวนการผลิตผลงานที่เป็นไปอย่างล่าช้า ไม่สามารถเร่งรีบได้ จึงทำให้ผลงานที่ออกมาเสร็จ แต่ขาดความสมบูรณ์ ทำให้ข้าพเจ้ารู้ว่า การสร้างผลงานศิลปะสักชิ้นที่ดีนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องมีความละเอียดรอบคอบทั้งความคิดและรูปแบบ แม้จะเข้าใจบ้างไม่เข้าใจบ้าง แต่ข้าพเจ้าจะนำความรู้ คำแนะนำที่ได้จากอาจารย์ที่เคารพทุกๆ ท่าน มาปรับใช้และพัฒนาความคิด ฝีมือในการทำผลงานศิลปะให้ดียิ่งขึ้นไป

บรรณานุกรม

ทฤษฎีโดมิโนของการเกิดอุบัติเหตุ. 2010 [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.thaidisplay.com/content-40.html>

(วันที่ค้นหาข้อมูล : 20 เมษายน 2018)

กางเกงยีนส์ตัวแรก. 2016 [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.gypzyworld.com/article/view/39>

(วันที่ค้นหาข้อมูล : 21 เมษายน 2018)

อุบัติเหตุบนท้องถนน. 2011 [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.ipesp.ac.th/learning/supitcha/html/E4-2-1.html>

(วันที่ค้นหาข้อมูล : 18 เมษายน 2018)

Damian Ortega. 2017 [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<https://art21.org/artist/damian-ortega/>

(วันที่ค้นหาข้อมูล : 19 เมษายน 2018)

Dirk Skreber. 2011 [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.amusingplanet.com/2011/05/dirk-skrebers-car-crash-sculptures.html>

(วันที่ค้นหาข้อมูล : 19 เมษายน 2018)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นายธนาคาร โพธิ์หอมศิริ
วัน เดือน ปีเกิด	10 มิถุนายน 2539 ที่ จ.ลพบุรี
ที่อยู่	28/2 ม.2 ต. โพนทอง อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี 15110
ประวัติการศึกษา	2557 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย 2560 – 2561 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชาประติมากรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้